

Františkovo slovo

č.23

Ve Vietnamu stoupá počet kněží a řeholnic, chystá se otevření Katolické univerzity

Petrův nástupce vyzval k modlitbě za mír ve Svaté zemi

Papež: Migrace není nouzový stav, ale trvalý rys naší civilizace

Sebevražedný terorismus není znamení obrody, nýbrž zániku islámu

Papežská návštěva bude nejen příležitost k setkání, ale podnět k evangelizaci

Irácký Mosul po dvou tisíciletích bez křesťanů

Bergogliův učitel o papeži Františkovi

Iráčtí muslimové se solidarizují s křesťany

Dílo sv. Terezie v čínském jazyce

Patriarcha Kirill vyzývá k modlitbě za odvrácení velké války

Papež k mediálním pracovníkům: za virtuálním světem reálná očekávání

Papež u evangelikálů v Casertě

Mons. Martinelli z Tripolisu: Modlitba je mocnější než diplomacie a mírová setkání

Muslimský teolog: Kdepak chalífát, jsou to teroristi

O pomocnících v domácnosti Bergogliových, na kterou papež denně vzpomíná

Výběr a výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Ve Vietnamu stoupá počet kněží a řeholnic, chystá se otevření Katolické univerzity

Ho Či Min. Bez ohledu na četná omezení, která jsou komunistickým režimem nakládána na katolickou církev ve Vietnamu, stále v této zemi roste počet katolíků i povolání ke kněžství a zasvěcenému životu. Tamější společenství věřících, které čítá 7% z 80 milionů obyvatel, tj. necelých 6 milionů, má 3000 tisíce seminaristů. „**Povolání rostou díky rodinám, které horlivě žijí víru.** Lze říci, že obtíže posílily jejich vztah k Pánu“ – domnívá se arcibiskup Paul Bùi Văn Đoc.

Ordinář arcidiecéze Ho Či Min zdůrazňuje příklad, jaký nachází mládež doma. „**Jejich matky a otcové se denně účastní mše, kladou Boha do středu svého dne a předávají dětem od nejútlejšího věku, že povolání je darem, který se přijímá s radostí**“ – říká dále vietnamský arcibiskup. Poukazuje také na to, že svůj prostý život chápou jako příležitost a nikoli jako přítěž. Vede to k tomu, že každé manželství má v průměru tři nebo čtyři děti, a díky tomu skoro z každé rodiny přichází seminarista či řeholní osoba.

Podle vietnamského biskupa spočívá tajemství dobré a účinné pastorace ve třech dimenzích, jimiž je **modlitba, prostý život a výchova.** Pronásledování a represe ze strany státu víru vždycky paradoxně posílily. Spíše než komunismu je třeba se dnes obávat nové ideologie materialismu šířící se internetem a televizí. Arcibiskup Bùi Văn Đoc se domnívá, že tato ideologie sice přímo nepopírá existenci Boha, ale účinně lidi od Boha odtahuje.

Na druhé straně, sdělil arcibiskup bývalého Saigonu italskému internetovému deníku Vatican Insider, se na obzoru rýsuje první katolická univerzita ve Vietnamu. Nejedná se o sen, ale o plán, jehož uskutečnění se blíží milovými kroky. Bude to zásadní přelom v dějinách církve ve Vietnamu a znamená očekávaného návratu svobodného školství, dušeného komunistickou vládou po šedesát let. „Dialogický postoj vůči státní moci přináší plody,“ říká arcibiskup Bùi Văn Đoc. Ve Vietnamu vyrostly v posledním desetiletí desítky soukromých vzdělávacích institutů, které jsou řízeny zahraničními univerzitami. „Proč by tedy katolická církev měla být zbavena této možnosti?“ – táže se vietnamský arcibiskup. Schválení vatikánské Kongregace pro katolickou výchovu je podle jeho sdělení již na dohled a vietnamské ministerstvo školství je projektu rovněž nakloněno a mohl by být schválen v průběhu roku. „Chováme v tomto směru velkou důvěru, řekl arcibiskup Ho Či Minu. **Půjde o důležitý krok pro obecné dobro země** a znamená světlé budoucnosti Vietnamu.

13.7.2014

Petrův nástupce vyzval k modlitbě za mír ve Svaté zemi

Vatikán. Několik desítek tisíc lidí si dnes na náměstí sv. Petra vyslechlo promluvu Petrova nástupce, který vysvětloval podobenství o rozsévání a mimo jiné řekl:

*„Toto podobenství dnes promlouvá ke každému z nás stejně jako k Ježíšovým posluchačům před dvěma tisíci lety. Připomíná nám, že jsme půdou, kde Pán neúnavně zasévá Svoje Slovo a Svoji lásku. **S jakými postoji je přijímáme?** A můžeme se ptát: jaké je naše srdce? Jaké půdě se podobá: cestě, kamenitému terénu, křovisku? Záleží na nás, zda se staneme dobrou půdou bez trní a kamení, obdělanou a pečlivě kultivovanou, aby mohla přinášet užitek nám i našim bratřím.“*

Potom papež obrátil pozornost k aktuálnímu dění ve Svaté zemi:

*„**Všechny vás naléhavě vyzývám, abyste se nadále usilovně modlili za mír ve Svaté zemi v souvislosti s tragickými událostmi posledních dnů.** Mám ještě v živé paměti setkání z 8. června s patriarchou Bartolomějem, prezidentem Peresem a prezidentem Abbasem, s nimiž jsme společně vzývali dar pokoje a naslouchali povolání k přerušení spirály nenávisti a násilí. Někdo by si mohl myslet, že se toto setkání konalo zbytečně. Ale není tomu tak. **Modlitba nám pomáhá, abychom se nenechali přemoci zlem, nevzdávali se,** a aby nad násilím a nenávistí převážil dialog a smíření. Vybízím všechny zúčastněné strany a všechny, kdo nesou lokální i mezinárodní politickou zodpovědnost, aby nešetřili modlitbou, nešetřili silami při odstraňování veškerého nepřátelství a prosadili vytoužený pokoj k dobru všech. Všechny vás vybízím, abyste se spojili v modlitbě. Mlčky se nyní všichni modleme: (tichá modlitba)... Nyní nám, Pane, pomoz! Daruj nám pokoj, uč nás Svému*

pokoji, ved' nás k pokoji. Otevři naše oči a naše srdce a daruj nám odvahu říci: „už nikdy válka“, „válka zničí všechno“. Vlij nám odvahu činit konkrétní gesta vytvářející mír... Dej nám ochotu naslouchat volání našich občanů, kteří nás žádají, abychom přetvořili svoje zbraně na nástroje míru, náš strach na naději a naše pnutí na odpuštění. Amen.“

15.7.2014

Papež: Migrace není nouzový stav, ale trvalý rys naší civilizace

Vatikán/Mexiko. Na stále výraznější migrační pohyb, který současné společnosti klade nebývalé výzvy, **je nutné reagovat kulturou setkávání, a nikoliv nezájmem, či snad dokonce strachem**, zdůrazňuje papež František v poselství, které zaslal účastníkům semináře o migraci do hlavního města Mexika. Svatý stolec na dvoudenním kongresu zastupuje státní sekretář, kard. Pietro Parolin.

„Emigrace je znamením času, které nás vede zpět k Ježíšovým slovům: „Jak to, že nedovedete posoudit tuto dobu?“ (Lk 12,57)“, naznačuje v úvodu svého poselství papež František. „Ačkoliv migrační pohyb stále roste téměř ve všech zemích a na každém světadílu, na migraci dosud nahlížíme jako na ohraničenou a řídkou se vyskytující nouzovou situaci, zatímco **se již stala trvalým rysem naší civilizace**. Tento jev s sebou nese značné přísliby, avšak také mnohé problémy“, pokračuje Svatý otec s poukazem na utrpení a tragická úmrtí mnohých migrantů: „Porušují se práva těchto lidí, kteří jsou nuceni k odloučení od vlastní rodiny a stávají se cílem rasistických a xenofobních postojů“. František v odpovědi na tyto nálady vyzývá ke změně postoje k emigrantům a uprchlíkům. „Je třeba přejít od postoje obrany a strachu, nezájmu a sociálního vyloučení – které jsou vlastní „kultuře vyřazování“ – k postoji, jehož základem bude „kultura setkání“, neboť ta jediná je schopná vytvářet spravedlivější a více bratrský, lepší svět.“ (*Poselství ke Světovému dni migrantů a uprchlíků, 19.1.2014*).

Druhá část papežského poselství se věnuje specificky mexickému problému – otázce nezletilých migrantů, kteří přecházejí hranici se Spojenými státy. „**Desetitisíce dětí emigrují samy, bez doprovodu, aby uprchly před chudobou a násilím**“, upozorňuje papež František na tuto méně známou kategorii migrantů, která za extrémních podmínek hledá nadějnější budoucnost, byť většinou marně. Petrův nástupce v tomto ohledu hovoří o skutečné humanitární krizi a požaduje rychlý zásah mezinárodního společenství. V zemích původu těchto mladistvých migrantů je nutné podporovat rozvoj, informovanost a osvětu, která by varovala před nebezpečími takovéto migrační cesty. Cílové země naopak mají nezletilé přistěhovalce přijímat a chránit, přičemž mají dbát na přijetí nových forem bezpečné a legální migrace, zdůrazňuje papež František v poselství účastníkům mexického semináře o migracích.

16.7.2014

Sebevražedný terorismus není znamení obrody, nýbrž zániku islámu

Řím. Vyhlášení tzv. islámského kalifátu na částech území Iráku a Sýrie (ISIS či ISIL) v sobě skrývá spíše pocit zoufalství a má ideologickou nikoli náboženskou povahu, domnívá se o. **Samir Khalil Samir, islamolog přednášející na univerzitě sv. Josefa v Bejrútu a na Papežském východním institutu v Římě.**

„Projekt kalifátu je podporován částí spíše mladší muslimské populace, která je přesvědčena, že řešením krize islámu je návrat do 7. století, tedy do doby, kdy Mohamedovo náboženství dobylo velkou část Blízkého východu. Dějiny však nelze vrátit zpět. A většina muslimské populace je proti tomuto plánu, který chce oživit starý mýtus.“

Vůdce teroristické skupiny tzv. Islámského státu si dal jméno, které je programem, píše dále o. Samir. Narodil se v iráckém městě Samarra v roce 1971 jako Ibrahim Awad Ibrahim Ali al-Badri al-Samarrai a přijal válečnické jméno Abu Bakr al-Baghdadi al-Husseini al-Quarashi (viz foto). Jméno odkazuje na prvního Mohamedova nástupce Abu Bakra, dále na Bagdád, který byl metropolí kalifátu z let 750-1258. Jméno Al-Husseini patří synovi Ali a Fatimy, Mohamedovy dcery, tedy nejvíce ctěným postavám šíitského islámu. A jméno Al-Quarashi odkazuje na Mohamedův rodný kmen. **Kalifát Islámského**

státu je tedy umělým pokusem o spojení šíitů a sunitů, píše egyptský islamolog. Abu Bakr al Baghdadi je podporován arabskými státy jako Katar a další nikoli proto, že by chtěli uskutečnit kalifát, ale proto, **aby vyvolali rozpory a neshody v arabském světě**.

Proklamace Islámského státu Iráku a Levanta, podle o. Samira, jasně ukazuje ideologickou povahu tohoto hnutí. Jde o typicky mýtický projev fundamentalistů, kteří tvrdí: V minulosti jsme byli skvělí, potom nás ožebračili a nyní se chopíme moci silou. Faktem však zůstává pouze to, že islám skutečně prožívá dekadenci. To uznávají muslimští intelektuálové i lidé každé sociální vrstvy.

Omyl islámského světa spočívá na ideologické rovině. Vedl války na základě kulturní, náboženské a dějinné ideologie, ale nikdy na základě skutečných požadavků lidu. **Arabský lid však dnes požaduje řešení zásadních problémů: rovnost mužů a žen, muslimů a nemuslimů, bohatých a chudých**. V arabském světě neměli chudí nikdy žádné slovo.

Na tomto ideologickém pochybení však má svoji vinu i Západ, píše dále o. Samir. Západ se z arabské strany jeví jako nemravný a zčásti je to pravda, ale je také zřejmé, že je leaderem světa, byť svoji vládu prosazuje podle zákonů silnějšího. **Muslimský svět** tuto Západní vládu odmítá jako příliš lidskou a **doufá v božský projekt, kterým má být šaría**. Ten v sobě však ve skutečnosti nemá nic božského. Je to **výtažek kmenových a beduínských norem z 9. a 10. století, a nemá dokonce ani nic společného s Koránem a Mohamedem**," říká egyptský jezuita a islamolog O. Samir Khalil Samir.

17.7.2014

Papežská návštěva bude nejen příležitost k setkání, ale podnět k evangelizaci

Za necelý měsíc navštíví papež Jižní Koreu (13.-18.8). Bude to třetí zahraniční apoštolská cesta. Hlavními událostmi této návštěvy bude Asijský den mládeže, beatifikace 124 korejských mučedníků a mše za pokoj a smíření.

*„Korejská církev je první asijskou církví, kterou papež František navštíví. Tato významná událost učiní naši církev branou evangelizace v Asii. Svatý otec k nám přijede jako pastýř, aby se setkal zejména s asijskou mládeží. Lze říci, že Korea je zemí, která zosobňuje potřeby dnešního světa, tedy pokoj a smíření. Jsme přesvědčeni, že Františkova návštěva vyšle právě takovéto silné poselství. **Na papeže se těší nejenom katolíci, ale všichni Korejci. Je vážený pro svoji prostotu a velkou péči o chudé lidi z okraje společnosti. Už se jeho příjezdu nemůžeme dočkat. Jeho návštěva je nejenom příležitostí k setkání, ale podnětem k vyjití ven a k evangelizaci.**“*

Říká o. Hur Young-yup, tiskový mluvčí soulské arcidiecéze o návštěvě Petrova nástupce v Jižní Koreji.

19.7.2014

Irácký Mosul po dvou tisíciletích bez křesťanů

Irák. Pro křesťanskou menšinu v Iráku se situace dramaticky vyhrcoje. Extrémisté z Islámského státu v Iráku a Levantě vypálili sídlo syrsko-katolického biskupa v Mosulu. Syrsko-katolický patriarcha **Ignác Youssif III. Younan** se dnes ve Vatikánu setkal s arcibiskupem Dominiquem Mambertim, sekretářem pro vztahy se státy. Papež František je o situaci křesťanské menšiny v Iráku podrobně informován a sleduje ji s velkým znepokojením. **Mosul, kdysi město s největší křesťanskou menšinou, již všichni křesťané opustili**, potvrdil patriarcha Younan.

*"Poslední zprávy jsou děsivé. S lítostí opakujeme to, co jsme tvrdili stále: nelze směřovat náboženství a politiku. Mezi šíity a sunnity a nevím, kým dalším, může existovat nepřátelství, ale to nesmí být důvodem k útokům na nevinné křesťanské obyvatelstvo a další menšiny v Mosulu i jinde. Ve jménu tak zvané teroristické organizace, která se neřídí rozumem a nedbá svědomí, nelze ničit kostely, biskupství, farnosti a místa kultu. **S politováním sděluji, že arcibiskupství v Mosulu bylo vypáleno, včetně knihovny s rukopisy. Křesťanům pohrozili vraždou, pokud se neobrátní na islám. To je strašné! Pro mezinárodní společenství je to ostuda.**"*

Jsou ještě v Mosulu křesťané?

"Teď už ne. Byla tu ještě asi desítka rodin, která včera uprchla poté, co ji obrali o veškerý majetek. Nechali je za městem, uprostřed pouště a bez prostředků. Křesťanští uprchlíci se zprvu uchylovali do Kurdistanu, ale premiér této autonomní oblasti nyní prohlásil, že už nemohou dále uprchlíky přijímat. Jsou tu jiné menšiny, šítité a jezídové, které do Kurdistanu uprchly."

Syrsko-katolický patriarcha **vyzývá západní společenství, aby ukončilo vyzbrojování a finanční podporu** islámských integralistů.

"Musí přerušit veškerou finanční pomoc. Odkud asi dostávají zbraně? Od integralistických zemí Golfského zálivu, ale se souhlasem západních politiků, kteří potřebují ropu. Žádáme mezinárodní společenství, aby bylo věrné principům svobody svědomí a vyznání. Jako křesťané tu žijeme po tisíciletí a máme právo na to, aby se s námi nakládalo jako s lidmi a občany těchto zemí. **Pronásledují nás** ve jménu jejich náboženství a své hrozby také vykonávají – **pálí a vraždí.**"

21.7.2014

Bergogliův učitel o papeži Františkovi

Juan Carlos Scannone, dvaosmdesátiletý jezuita, byl jedním z učitelů papeže Františka. V roce 1957 profesor Scannone vyučoval řečtinu a literaturu v diecézním semináři *Villa Devoto* argentinského hlavního města, kde jedenadvacetiletý Jorge Mario Bergoglio nastoupil svou cestu ke kněžství. Scannone na něj vzpomíná jako na šikovného studenta, ačkoliv v oné době jistě nevěděl, že má před sebou budoucího spolubratra a prvního latinskoamerického papeže. Argentinský teolog a **významný představitel „teologie lidu“** od poloviny dubna žije v Evropě jako host jezuitského periodika *La Civiltà Cattolica*. Vatikánský rozhlas se jej ptal, v čem spatřuje zvláštní přínos papeže Františka pro církve naší doby.

"Vane tu nový vzduch, nový duch, který hýbe církví. Myslím, že papež František je nástrojem Ducha svatého a že mu prostřednictvím téhož Ducha lid odpovídá. A to nejenom v Římě, ale prakticky na celém světě. Nedávno jsem navštívil Německo a viděl jsem reakce lidí, jejich zájem o to, co se týká papeže Františka... **Vládne tento nový duch, který je pokračováním druhého Vatikánského koncilu, byť za nových a současných okolností, které se neshodují se situací druhé poloviny minulého století.**"

Latinská Amerika, převážně katolický a chudý kontinent, vždy projevovala **evangelní vnímavost pro chudé**. Tuto přednostní volbu, která **má kristologické kořeny, potvrdili všichni poslední papežové**, pokračuje O. Scannone, Jan Pavel II. v Pueble a Benedikt XVI. v brazilské Aparecidě. Slova papeže Františka na obranu chudých byla často interpretována jako výraz „teologie osvobození“. Argentinský teolog je však přiřítá do jednoho ze čtyř proudů tohoto teologického hnutí, zvaného „teologie lidu“.

"Bergoglio v této linii pokračoval už v Argentině a nyní jako papež ji ještě více prohlubuje. Základní charakteristikou teologie lidu je, že neužívá metody ani kategorie marxistické analýzy skutečnosti. Tento teologický proud, aniž by popíral své sociální kořeny, dává přednost dějinně-kulturním aspektům. **Velice silně hodnotí lidovou zbožnost, o které dokonce hovoří jako o „lidové spiritualitě a mystice“.** Papež František v exhortaci *Evangelii gaudium* přikládá lidové zbožnosti velký význam a pojednává o tématu hned dvakrát. Lidová zbožnost není individualistická spiritualita, nýbrž je otevřena trpícím a hříšníkům, čímž je skutečně evangelní. Tato lidová kultura sama sebe evangelizuje a předává evangelium příštím generacím. Dalším rysem teologie lidu je vztah mezi Božím lidem a národy země. V papeži Františkovi tato teologie přináší plody pro všeobecnou církev."

Soudí bývalý profesor seminaristy Bergoglii. Pro časopis italských jezuitů O. Scannone napsal vícero článků, ve kterých nastiňuje právě toto Bergogliovo zázemí, nutné pro pochopení papežova myšlení a činů.

"Myslím, že ho nese Duch svatý. Jeho obličej září prostotou a hloubkou zároveň, vyzařuje vyrovnanost a pokoj. Naposledy jsme spolu mluvili celou hodinu. To setkání bylo skutečným balzámem pro můj duchovní život a apoštolát, ale také pro mou filosofickou a teologickou reflexi."

21.7.2014

Iráčtí muslimové se solidarizují s křesťany

Bagdád. Papežův výraz solidarity s pronásledovanými křesťany v iráckém Mosulu z jeho nedělního vystoupení před mariánskou modlitbou Anděl Páně měl velký ohlas v celém Iráku. **Zcela spontánní výraz solidarity se uskutečnil v neděli večer před kostelem chaldejské církve sv. Jiří v Bagdádu, kde skupina muslimů protestovala proti vyhnání křesťanů z jejich domovů v Mosulu.** Někteří z nich nesli nápis: „Jsem irácký křesťan“. Spolu s katolíky, kteří po mši vycházeli z kostela, pak společně zpívali iráckou hymnu. „Můj dům je otevřen pro mého křesťanského bratra,“ skandovala zde skupina muslimských žen a mužů. Spontánní muslimsko-křesťanské setkání před katolickým kostelem chaldejského obřadu bylo zakončeno dvojí modlitbou. **Nejprve se křesťané pomodlili Otčenáš a potom muslimové recitovali první súru Koránu (Fatiha), která představuje jakési shrnutí islámského kréda.** Chaldejský patriarcha Louis Mar Sako prohlásil, že takováto setkání jsou výrazem naděje v nový Irák.

Bagdádský patriarcha Sako má za to, že události, ke kterým došlo v Mosulu, jsou pouze přechodným jevem. Sdělil to v tiskovém prohlášení adresovaném všem lidem dobré vůle a těm, kteří si dělají starost o irácký národ, a zveřejněném agenturou Asia News. Připomíná v něm, že **stejný úděl jako křesťany postihl také šíity.** Džihádisté Islámského státu Iráku a Levantu totiž nejprve označili domy křesťanů písmenem „N“, tj. Nazaréni, a domy šíitských rodin písmenem, „R“ podle anglického *rejectors*, tedy odpadlíci. Potom byli všichni vyzváni, aby přešli do jejich řad nebo zaplatili blíže neurčený obnos, tzv. jizya (zvláštní daň pro nemuslimy) anebo odešli z města. „Takovéto požadavky – píše patriarcha Sako – urážejí muslimy a poškozují reputaci islámu, který každému ponechává jeho náboženské vyznání a zakazuje vyvíjet na někoho nátlak ve věcech víry. Protiřečí to čtrnácti stoletím dějin a života islámu,“ konstatuje chaldejský katolický patriarcha, který se domnívá, že takovéto postupy přivádějí Irák na pokraj humanitární, kulturní a dějinné katastrofy. Bagdádský patriarcha vybízí irácké křesťany, aby „se chovali racionálně a bystře, dobře kalkulovali svá rozhodnutí a snažili se pochopit, co se v daném regionu chystá, nadále prokazovali lásku a solidaritu a posilovali tak důvěru v sebe i v ostatní. **Shromažďujte se v blízkosti svých kostelů, buďte trpěliví, snášenliví a modlete se, dokud bouře nepřejde**“ – píše chaldejský patriarcha Mar Sako.

Teroristé tzv. Islámského státu, který kontroluje sever a západ Iráku, se přihlásili ke včerejším atentátům, které si v šíitských čtvrtích Bagdádu vyžádaly 27 lidských životů. V Mosulu se po vypálení syrsko-katolického biskupství teroristé zmocnili starobylého kláštera Mar Behnam nedaleko Qaraqosh, odkud vyhnali tamější syrsko-katolické mnichy, jak potvrdil syrsko-katolický biskup Mosulu, Yohanna Petros Moshe agentuře Fides. Podobný osud stihl v Mosulu také klášter sv. Jiří, dům řeholních sester Nejsvětějšího Srdce a dominikánský konvent, jak sdělil Vatikánskému rozhlasu pomocný chaldejský biskup Bagdádu Saad Syroub, který o situaci v Iráku říká:

*„Politická situace je velmi komplikovaná. Neshody, které jsou mezi politickými stranami, znemožňují dojít k řešení pro celou zemi. Řešení pro vyhnané rodiny totiž závisí na všeobecné politické situaci. Apely politiků nepřinesly změnu. Doufáme, že rozumní političtí představitelé dosáhnou shody, aby učinili konec této tragédii. **Mnoho rodin ztratilo naději. Jsou zoufalé a patrně se rozhodnou odejít.**“*

Donesla se jim papežova slova?

*„Utrpení, která nosí ve svém srdci, jsou tak velká, že ne vždy sledují všechny zprávy. My biskupové a kněží ovšem dbáme na šíření slov našeho papeže, protože jsou to slova evangelia. Jsme nositeli a činiteli pokoje. Chceme pracovat a žít v pokoji se svými spoluobčany. Bohužel však **fanatismus, který v naší zemi narostl, ztěžuje mírumilovné soužití mezi lidmi, ale usilujeme o to. Pronesli jsme spoustu výzev. Včera se v Bagdádu uskutečnilo setkání mezi muslimy a křesťany. Máme zde neustávající kontakty s umírněnou muslimskou obcí. Mezi muslimy máme přátele, kteří vědí, že je to***

všechno pochybené. Pěstujeme tedy tyto mírumilovné vztahy, abychom vytvářeli spravedlivější soužití všech.“

22.7.2014

Tvít papeže Františka

Papež František dnes odběratelům sítě twitter vzkázal, že „**Největším nebezpečím nynějšího světa je individualistický smutek, který vychází z lakomého srdce.**“ Tvít papeže Františka odebírá přes 14 milionů uživatelů na celém světě.

23.7.2014

Dílo sv. Terezie v čínském jazyce

Avila. „Papež František má velice rád sv. Terezii“ – říká o. Xaverius Cannistra OCD. Generální představený bosých karmelitánů to řekl v rozhovoru pro španělský deník ABC v souvislosti s **nadcházejícím 500. výročím narození této velké španělské mystičky.** Přípravy oslav probíhají na dvou rovinách. První se týká karmelitánského řádu a spočívá v novém výkladu díla sv. Terezie z Avily. „Od poslední generální kapituly v roce 2009 jsme každý rok přečetli jeden z jejích spisů. Návrat k pramenům, k prvotnímu charismatu byl zajímavou zkušeností a pomohla nám obrodit naši identitu“ – říká o. Cannistra. Druhá rovina přípravy oslav se týká světa kultury, kde má sv. Terezie významné místo. „**Jsem překvapen tím, jak velký zájem budí sv. Terezie v lidech, kteří se vzdálili církevnímu nebo řeholnímu životu.** Vysvětluje to, proč se nejen ve Španělsku, ale i v jiných zemích chystá množství kulturních akcí“ – zdůrazňuje generální představený bosých karmelitánů.

Mezi mnoha jinými je to např. publikace spisů sv. Terezie v čínském jazyce. **V Číně je totiž o tuto mystičku veliký zájem.** Potom je tu kongres, který proběhne v Africe o této španělské světici a roli ženy. „Terezie žila v době, kdy žena neměla takovou sociální svobodu, ale přesto dokázala společnost zásadně oživit. Proto také v těch kulturách, kde žena nežije v podmínkách rovnosti, může postava Terezie na sociální rovině značně pomoci. Poselství sv. Terezie i celého tereziánského Karmelu je soustředěno na Boží milosrdenství. „**Věřit v Boha a tak získat zdravou sebedůvěru** – to je to – domnívá se o. Cannistra – co můžeme dnes světu nabídnout. **Mnozí mladí lidé ztratili sebedůvěru a považují se za neschopné velkých věcí. Musíme jim říkat, že dokáží mnohem více, než od nich chce tento svět.**“ V rozhovoru s generálním představeným bosých karmelitánů padla také otázka, zda se papež František, který Terezii z Avily i Karmel dobře zná, chystá také navštívit Španělsko. „Papež je člověkem, který žije ze dne na den a nežije nějakými dlouhodobými projekty. Každý týden se rozhoduje, co dělat. Proto si myslím, že pokud se nakonec některé z oslav zúčastní, pak se to nedozvíme s nějakým velkým předstihem. Takový je jeho styl“ - říká o. Xaverius Cannistra.

23.7.2014

Patriarcha Kirill vyzývá k modlitbě za odvrácení velké války

Moskva. Patriarchát ruské pravoslavné církve vydal prohlášení, ve kterém vyzývá účastníky letecké katastrofy nad východní Ukrajinou ze 17. července, aby „před Bohem a před lidem sdělili celou pravdu.“ Konstatoval to tiskový mluvčí moskevského patriarchátu arcikněz Vsevolod Čaplin, který doslova řekl, že „**by bylo správné, kdyby velitelé všech raketových systémů, kteří byli na onom území, řekli celou pravdu o tom, co dělali a viděli a aby to řekli všem, Bohu i lidu.** Pokud tito lidé neučinili nic zlého, nemají co skrývat. **A pokud spáchali těžký hřích zabití stovek nevinných, je lépe se přiznat než ponechat na duši tuto obrovskou tíži.**“ Prohlášení přinesla agentura Interfax.

Moskevský patriarcha Kirill tři dny po katastrofě při liturgii v Kazaňském monastýru 20. července, na svátek ikony Kazaňské Bohorodičky, vyzval věřící, „aby se úpěnlivě modlili za odvrácení velké války“. V chrámu Matky Boží v Kazani se ruský pravoslavný patriarcha modlil za „spásu Ruska a vsí Rusi, což je pojem zahrnující také Ukrajinu a Bělorusko, a za ukončení interní války na Ukrajině, která je děsivě využívána vnějšími mocnostmi ke zcela jiným cílům, než jsou dnes proklamovány“.

Papež k mediálním pracovníkům: za virtuálním světem reálná očekávání

Vatikán/Brazílie. „Je důležité, aby po hlásání evangelia v digitálním světě následovala nabídka osobního setkání s Kristem. Právě takovéto reálné setkání vede k proměně“, píše papež František prostřednictvím svého státního sekretáře v poselství, které zaslal účastníkům 4. národního kongresu pro pastorační práci v oblasti sdělovacích prostředků. Setkání se koná v brazilské Aparecidě rok po papežově návštěvě v Riu de Janeiro. Za vatikánskou stranu se jej účastní arcibiskup Claudio Maria Celli, předseda Papežské rady pro sdělovací prostředky. Jedním z přednášejících je rovněž O. Antonio Spadaro, ředitel jezuitského periodika *La Civiltà Cattolica*.

„Nemůžeme zůstat uzavřeni ve svých farnostech, společenstvích, farních a diecézních institucích, když tolik lidí čeká na zvěst evangelia, vyjděme jako poslové! Nejedná se pouze o to, otevřít dveře a přijímat toho, kdo přijde, ale znamená to vyjít ze dveří ven, hledat a setkávat se!“, odkazuje papež František k homilii, kterou pronesl právě před rokem v Riu (27.7.2013). Tato výzva patří také digitální komunikaci, dodává. Rovněž digitální kanály jsou příležitostí k novému misionářskému vycházení, ke kterému jsme všichni povoláni, připomíná Svätý otec a vyzývá pastorační pracovníky v oblasti komunikací, aby se s důvěrou i vědomou a zodpovědnou kreativitou připojili k již existující síti vztahů, kterou digitální svět vytvořil. Nemají však přitom zapomínat, podotýká papež František, že digitální světadíl není pouhou technologickou skutečností, nýbrž je místem setkání mužů a žen. **Touhy a očekávání těchto lidí nejsou virtuální, nýbrž reálné, a vyžadují konkrétní odpověď“**, čteme v papežském poselství do brazilské Aparecidy.

28.7.2014

Papež u evangelikálů v Casertě

Caserta. Dnes ráno papež František znovu cestoval do Caserty. Po sobotní návštěvě v tomto městě poblíž Neapole tentokrát soukromě navštívil svého přítele z dob jeho i svého působení v Buenos Aires, totiž pastora letniční církve, Giovanni Traettiniho. Ten přizval kromě členů svého sboru také další evangelikální pastory z Itálie, Argentiny, USA a jiných zemí, takže návštěva nakonec nebyla tak docela soukromá. Setkání proběhlo v ještě rozestavěném pentekostálním kostele Smíření, kde bylo přítomno přibližně 400 letničních křesťanů, kteří papeže vřele přijali. Tamější pastor Traettino, který se nedávno účastnil také setkání Františka s italskou charismatickou obnovou na olympijském stadionu v Římě, a podílí se na dialogu katolických a protestantských charismatiků, papeže přivítal slovy:

„Drahý papeži Františku, můj milovaný bratře, naše radost z této návštěvy je velká. Je to obrovský, nenadálý a donedávna nemyslitelný dar. Vidíte to v očích dětí, starých i mladých lidí a rodin. Máme vás rádi. A vězte, že také mnozí z nás evangelikálů k vám chovají velké sympatie a mnozí z nás se za vás také denně modlíme. Je ostatně velice snadné mít vás rád. Mnozí z nás věří dokonce tomu, že vaše zvolení za římského biskupa bylo dílem Ducha svatého (smích, aplaus).“

Pastor Traettino poděkoval papeži, že vážil do Caserty cestu i po druhé: „S takovými jako jste vy, máme my křesťané naději“ – řekl a přešel k tématu jednoty církve založené na Ježíši Kristu. Zdůraznil, že středem našeho života a víry je osobní setkání s Kristem. Petrův nástupce mimo jiné řekl:

„Duch svatý působí v církvi různost, která je krásná a bohatá, ale potom tentýž Duch vytváří jednotu. Církev je tak jediná v různosti. V různosti smířené Duchem svatým, abych užil krásné evangelní slovo, které se mi moc líbí.“

Jednota není uniformita, pokračoval, protože „Duch svatý tvoří různost charismat i jednotu charismat“ a „ekumenismus je snahou, aby tato různost byla Duchem svatým harmonizována a stala se jednotou“. Papež František jako pastýř katolíků pak požádal o odpuštění za zákony, které byly v minulosti přijaty proti protestantům, poněvadž byly podporovány také katolíky. František pak odpověděl těm, kteří se možná podivili tomu, že papež jel navštívit evangelikální sbor:

„Někoho to zarazí: „Papež jel za evangelikály..“ Zkrátka jsem jel navštívit bratry (aplaus). Moc vám děkuji a prosím, abyste se za mne modlili, mám toho zapotřebí... abych aspoň tolik nezlobil. Děkuji. (smích, aplaus).“

30.7.2014

Mons. Martinelli z Tripolisu: Modlitba je mocnější než diplomacie a mírová setkání

„**Libye se stala džunglí, kde komandují hordy ozbrojenců, kteří určují zákony**“ – říká o. Amado Baranquel, misionář v Benghází pro agenturu *Misna*. Zdejší obyvatelé žijí ve strachu zamčeni ve svých domech. USA, Francie, Velká Británie, Německo a Nizozemsko odvolávají personál svých ambasád. Mimo kontrolu je situace také v hlavním městě Tripolis. Oblaka hustého dýmu z požáru poblíž tamějšího letiště se šíří po celém městě a výmluvně dosvědčují panující chaos. **Tisíce prchajících Libyjců již překročily hranice do sousedního Tunisu**, aby unikly konfliktu, který se zdá nevyhnutelný. Z Tripolisu referuje telefonicky tamější apoštolský vikář, mons. **Innocenzo Martinelli**:

„**Pokud jde o křesťanskou komunitu, musím zdůraznit, že mnozí křesťané odešli, protože mají strach**. Zůstávají většinou Filipínci, kteří pracují zejména v nemocnicích. Jejich práce je tedy v této chvíli drahocenná. Děkujeme za ně Pánu. Filipínská komunita je velice aktivní a horlivá. Důvěřujeme také v jejich modlitbu, protože Libye se nachází ve výjimečné situaci. Nikdy nebyla země v takovém stavu, jako je nyní. Důvěřujeme v to, že převáží zdravý rozum a zvláště mír. **Naléhavě vybízím k modlitbě. Skutečně věřím, že modlitba je mocná a převyšuje veškerou diplomacii i všechna mírová setkání. Vybízím proto křesťany, kteří nás poslouchají, aby se za nás modlili.**“

31.7.2014

Muslimský teolog: Kdepak chalífát, jsou to teroristi

Irák/Sýrie. Vůdce Islámského státu v Iráku a Levantě Abú Bakr al-Bagdádí dobýval v posledních týdnech stále širší území v Iráku a Sýrii, navzdory posvátnému muslimskému měsíci ramadán. Postup ozbrojených jednotek tzv. chalífátu pro naše mikrofony komentuje muslimský teolog **Adane Mokrani**, vyučující Papežského institutu arabistických studií a islamologie (*Pontificium Institutum Studiorum Arabicorum et Islamicae*, PISAI).

„*Nenazývám toto uskupení chalífát, ale definuji ho jako teroristickou skupinu sektářského ražení. To, jak se tato teroristická formace vyvinula, je dosud obestřeno tajemstvím. Její rozvoj se vyznačuje některými dosud neznámými aspekty. Barbarské pronásledování křesťanů v Iráku a Sýrii je v zásadním rozporu s dějinami křesťanství, které tu má původní historické kořeny. Aktivita této skupiny – tedy pronásledování křesťanů, násilné výzvy ke změně náboženství nebo vyžadovaná platba daně – odporují nejenom lidským právům, ale také islámským principům a hodnotám. Právě z tohoto důvodu v tomto měsíci ramadán mnozí muslimové jak v Iráku tak ve světě vyslovili svou podporu iráckým křesťanům. Jejich přítomnost na Blízkém východě totiž potřebujeme.*“

Reakcí na ofenzívu teroristické skupiny Islámského státu by mělo být další posílení mezináboženského dialogu, soudí Adnane Mokrani a dodává: Zejména v krizových časech by se křesťansko-islámský dialog měl nejlépe rozvíjet.

„*Toto uskupení Islámského státu v Iráku a Levantě ovšem islám v žádném případě nezastupuje. Naopak, pouze vytváří důvody a ospravedlnění pro islamofobii, strach z islámu. Muslimové se musí rozhodně zasadit o jeho vymýcení, protože je hrozbou nejenom pro křesťany, nýbrž především muslimy. Musíme využít všech možných prostředků, abychom se ho zbavili.*“

1.8.2014

O pomocníci v domácnosti Bergogliových, na kterou papež denně vzpomíná

Vatikán. V neděli 15. června, po polední modlitbě Anděl Páně, Svatý otec František ocenil mnohdy skrytou práci žen, které v domácnostech vypomáhají s úklidem, hlídáním dětí a ošetřováním starých či nemooucích lidí.

"Zvláště dnes myslím na pomocnice v domácnosti a ošetřovatelky, které často pocházejí z cizích zemí a v rodinách vykonávají cennou službu tím, že pečují o staré a nesoběstačné lidi. Kolikrát jen nedoceňujeme tuto krásnou a významnou práci, kterou v rodinách zastávají. Mnohokrát vám za ni děkuji!"

Jako již tolikrát papež František mluvil z vlastní zkušenosti. Tato skutečnost vyšla najevo letos počátkem července při natáčení rozhovoru pro argentinský deník *El Clarin* (27.7.2014). Novinář Pablo Calvo při audienci v Domě sv. Marty vyslovil svůj podiv nad tím, že Petrův nástupce zvyklý přijímat hlavy států se zmínil o práci služebných. Papež František namísto odpovědi vytáhl z náprsní kapsy taláru medailku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kterou mu před smrtí darovala pradlena z domu Bergogliových.

"Tato paní pomáhala mé mamince s prádlem, když ještě neexistovaly pračky a pralo se ručně", vypráví papež František. „Bylo nás pět dětí, maminka byla na práci sama, a tato paní k nám docházela třikrát týdně. Pocházela ze Sicílie, emigrovala do Argentiny poté, co její manžel zemřel ve válce. Přijela bez majetku, ale prací dokázala svou rodinu uživit. Mně tehdy bylo deset let, pak se rodiče přestěhovali a už jsme se dále nevidali“.

Po mnoha letech se však Jorge Bergoglio, už jako kněz a jezuita, s touto domácí pomocnicí opět setkal: „Vždy jsem prosil o milost, abych ji ještě jednou potkal“, svěřuje se papež v rozhovoru. „Když prala, hodně nás toho naučila. Vyprávěla o válce, o tom, jak se na Sicílii obdělává půda. Byla to velice chytrá a hospodárná žena, nikdy se nedala podvést. Mluvila na nás směsicí italštiny a španělštiny“, vzpomíná papež František pro argentinský deník a pokračuje:

„Navštěvoval jsem jí pak ještě dalších deset let, až do její smrti. Pár dní předtím, než zemřela, vytáhla z kapsy tuto medailku se slovy: „Chci, abyste si jí vzal“. Tuto medailku nyní nosí Petrův nástupce stále při sobě a každé ráno i večer ji políbí. „Vždy se mi přitom vybaví obraz té ženy. Jmenovala se Concepción Maria Minuto. Ale byla to úplně anonymní postava, nikdo ji neznal. Z tohoto důvodu tedy chovám velké sympatie ke všem ženám, které vykonávají službu v domácnosti. A se kterými se nemá špatně zacházet, nýbrž mají mít příznána všechna sociální práva“, uzavírá římský biskup pro argentinský list.

V rozhovoru, který vyšel minulou neděli u příležitosti pěti set dnů od začátku pontifikátu, se papež dotýká mnoha témat. Od vzpomínek na dětství přechází k naléhavým aktuálním otázkám jako je emigrace, životní prostředí či nezaměstnanost mladých lidí. Uvažuje nad smyslem života a vypomáhá si římským rčením, když se argentinský žurnalista domáhá receptu na štěstí.

"Římané mají přísloví, které bychom si mohli vzít jako opěrný bod a které zní: Žij a nech žít, tedy pokračuj a dovol, aby to dělali i druzí. To je první krok k pokoji a ke štěstí."

Rodičům papež radí, aby trávili neděli v rodině, a to nejlépe hrou s dětmi. Vyzývá k tomu, aby rodina při jídle vypínala televizi a raději spolu rozmlouvala. „Konzumismus pohlcuje čas a nevede ke sdílení. Obírá nás o zdravé trávení volného času, o četbu a pohled na umělecká díla“, podotýká František.

V souvislosti s nešetrným využíváním přírody, které bude jedním z témat budoucí „zelené“ encykliky, papež upozorňuje: „Svět ve své lhostejnosti či ještě hůře kvůli svým hmotným zájmům promrhává Boží dary“.

„Kupříkladu tehdy, když se prosazuje taková důlní těžba, která sice vynáší více než jiné metody, ale přitom znečišťuje vodu. Člověk jde dál a ničí přírodu. Myslím si, že se nikdo neptá : Nevede toto neuvážené a panovačné využívání přírody k sebevraždě lidstva?“

Zatímco touto svou otázkou papež promlouvá do svědomí, následující dotaz zodpovídá naprosto konkrétně. Argentinský publicista se ptá, jak by papež naložil s finančním obnosem, pokud by mu byla

udělena Nobelova cena míru. „To skutečně není téma na pořadu dne“, reaguje papež ve vší upřímnosti: „Nikdy jsem netoužil po cenách a doktorátech, aniž bych ovšem projevoval nějaké opovržení. Opravdu na to nikdy nemyslím, a tím méně uvažuji o tom, co bych si počal s penězi. Avšak, nehledě na Nobelovu cenu si myslím, že by o mír měli usilovat všichni lidé a dělat, co je možné. Musíme mluvit jazykem míru“, soudí František.

„Vlídnost, pokora, klid života“ - těmito kvalitami vystihuje papež Bergoglio svou syntézu lidskosti. Činí tak slovy argentinského klasika, romanopisce Ricarda Güiraldese (1886 – 1927), který zachytil život na jihoamerické pampě mimo jiné v románu *Don Segundo Sombra* (česky pod tímž titulem, Světová četba 1959).

"V "Donu Segundu Sombrovi" je krásné místo, kde hlavní protagonista pohlíží na celý svůj život. Vypráví, že v mládí byl jako divoce se valící skalisko, které vše strhává s sebou, v dospělosti řeka, která plyne kupředu, a ve stáří také cítil pohyb, avšak pomalý. Tento obraz básníka a romanopisce Ricarda Güiraldese bych rád použil – zejména ono poslední adjektivum „poklidný“. Schopnost pohybovat ve shovívavosti a pokoře, životní klid."